

Acostumar-s'hi o morir

Recordeu que, fa pocs mesos, els experts ens deien que la sobrevaloració de la pesseta perjudicava la nostra economia? Recomanaven una devaluació que augmentaria la nostra competitivitat, afavoriria les exportacions i, en línies tirant a generals, contribuiria a fer-nos administrativament més feliços. Doncs es veu que no s'ho havien mirat bé, perquè el Banc d'Espanya fa públic ara que els beneficis de les empreses han caigut un 95%, en bona part per culpa de la devaluació de la pesseta.

I posats a fer memòria: recordeu que per les mateixes

dates en les quals es predicava de devaluar la divisa espanyola ens advertien que calia produir més? Doncs també la devien espifiar, perquè han emprès una espectacular marxa enrere i rectifiquen tot recomanant la reducció de la setmana de calendari a quatre dies feiners. És difícil d'imaginar com ens ho farem per produir més treballant menys. Sense oblidar un consell, gairebé en to de repte: ens comminen a estalviar. Però estalviar què? Unes pessetes vaporoses, per a les quals resulta mortal un descosit minúscul a la butxaca?

Com que l'alegria del sol mediterrani (quan en fa) pot donar lloc a una despreocupació fatal, el Banc d'Espanya ha afegit al seu informe que "l'ajust de plantilles s'ha acabat, però que ara comença la dels sous". És fantàstic! Ho és tant, que convida a creure que som víctimes d'unes anades de bòlit col·lectives. S'ha arribat a dir que "la retallada del nombre de treballadors va permetre en 1992 a les companyies de millorar la seva generació de recursos". Però què ha passat amb la generació de recursos dels treballadors "retallats"? I amb la se-

va capacitat de consum? I amb les seves possibilitats d'estalvi?

Hi ha una vella anècdota (que com totes les que presenten dubtes s'atribueix a en Pompeu Gener) molt adequada al tema que comentem. Diu que hi havia un home que es va proposar que el seu burro no mengés tant. Diàriament, li va anar reduint la ració de pinso, fins a suprimir-la-hi del tot. "Per desgràcia —digué l'home al final de l'experiment— el ruc se m'ha mort quan ja l'havia acostumat a no menjar".

Pere Calders